

● Metin Özarslan

Babamla Hasbihâl

İçimde yokluğundan beslenen ince sızı
Bir sızı bedenimi sarmalar sarar baba
Emeğine karşılık vermedik çam sakızı
Sensizlik dolu hayat ne işe yarar baba

Dünya ateşten çember dönüyor acı keder
Aldığımız her nefes kahır, intizar baba
Istrap sarmalında yutulan diller ne der
İnsanlık kendisinden ne diye bizar baba

Pir ü pak hem günahsız dolaşarak indinde
Her fani fazileti kendine yontar baba
Tekebbürle yüzdüğü merhametin bendinde
Tartamaz günahını terazi kantar baba

Zulmün elinde heder nice günahsız insan
Dünya bir vahşiliğe öyle kör bakar baba
Hangisine ağlasan hangi birine yansın
Bu ateş hepimizi içinden yakar baba

Kışa kesen ruhumuz tufan, boran, dolu kar
Yemyeşil anlarımız sensiz sonbahar baba
İçine yağar yağmur kurumada ırmaklar
Hem yetimiz hem öksüz bize kim bakar baba